

Ministeren

Indfødsretsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Indfødsretsudvalget har den 11. november 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 34 (alm. del) efter ønske fra Peder Hvelplund (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 34:

Vil ministeren i offentligt tilgængelig form redegøre for, hvordan ministeriets Indfødsretskontor vil forholde sig til en læge, der udfærdiger lægeerklæringer til brug for behandlingen af dispensationssager i Folketingets Indfødsretsudvalg, og som er genstand for et igangværende tilsynsforløb i Styrelsen for Patientsikkerhed, men hvor styrelsen skriftligt har tilkendegivet, at der aktuelt ikke er belæg for andet end at vurdere, at den pågældende læge, ligesom alle landets øvrige læger generelt, har udvist tilstrækkelig omhu og uhildethed i udarbejdelse af sine speciallægeerklæringer? Der ønskes en redegørelse for, hvilke oplysninger der i en sådan sag gives til Folketingets Indfødsretsudvalg om lægen og kvaliteten af lægens speciallægeerklæringer, hvilken oplysning der gives til lægen selv om ministeriets og udvalgets praksis mht. lægens speciallægeerklæringer, og hvilken sikkerhed indfødsretsansøgere, der opsøger den pågældende læge for at få udarbejdet en speciallægeerklæring til brug i en indfødsretssag, har for at blive informeret om forhold, der kan være relevante for deres overvejelser om eventuelt at søge at få en speciallægeerklæring fra en anden læge end den pågældende.

Svar:

1. Det følger af grundlovens § 44, stk. 1, at ingen udlænding kan få dansk indfødsret uden ved lov. Ministeriet har på den baggrund ikke mulighed for at meddele en ansøger om dansk indfødsret dispensation fra én eller flere naturalisationsbetingelser, idet denne kompetence tilkommer Folketinget.

2. Udlændinge- og Integrationsministeriet forelægger bl.a. ansøgninger om dansk indfødsret, hvor ansøgeren lægeligt er diagnosticeret med en langvarig fysisk, psykisk, sensorisk eller intellektuel funktionsnedsættelse og som følge heraf ikke er i stand til – eller har rimelig udsigt til – at kunne opfylde kravene i cirkulæreskrivelse nr. 9779 af 14. september 2018 om naturalisation, for Folketingets Indfødsretsudvalg med henblik på udvalgets stillingtagen til, om der kan meddeles dispensation fra én eller flere af naturalisationsbetingelserne.

4. december 2019

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Indfødsret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2019 - 16759
Akt-id 1084128

Udlændinge- og Integrationsministeriet foretager som led i behandlingen af ansøgningssager om dansk indfødsret, hvori der indgår lægelig dokumentation, opslag i autorisationsregisteret med henblik på at afdække, om den udstedende læge er genstand for et skærpet tilsyn eller i øvrigt har en indskrænkning i sin autorisation.

Hvis oplysningerne i autorisationsregisteret giver anledning til at indhente yderligere oplysninger om den pågældende læges faglige vurderinger, anmodes Styrelsen for Patientsikkerhed om at fremkomme med en udtalelse. Styrelsen forholder sig i den forbindelse ikke til udfærdigelsen af den konkrete lægeerklæring, men redegør for lægens skærpede tilsyn eller den øvrige indskrænkning i lægens autorisation, herunder om lægens autorisation er gyldig, og om styrelsen i øvrigt er i besiddelse af oplysninger om lægens faglige virke, som kan have betydning ved ministeriets behandling af sagen.

Hvis udtalelsen efter Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering indeholder oplysninger, som kan have betydning for troværdigheden af den indsendte lægeerklæring, oversendes udtalelsen til Folketingets Indfødsretsudvalg vedhæftet ministeriets indstilling til, hvorvidt den lægelige dokumentation fra den pågældende læge efter ministeriets opfattelse kan lægges til grund ved udvalgets behandling af ansøgninger om dansk indfødsret.

Det er herefter op til Folketingets Indfødsretsudvalg at vurdere, om lægelig dokumentation udarbejdet af den pågældende læge fremover kan danne grundlag for forelæggelse for udvalget.

Det bemærkes, at Folketingets Indfødsretsudvalg i naturalisationssager, der er behandlet efter cirkulæreskrivelse nr. 9779 af 14. september 2018 om naturalisation, og som forelægges for udvalget med henblik på udvalgets stillingtagen til dispensation, vil have mulighed for at anmode en enhed i Styrelsen for Patientklager om en vurdering af den lægelige dokumentation i sagerne. Jeg kan i den forbindelse henvise til orienteringen af 25. februar 2019 til Indfødsretsudvalget (IFU Alm. del Bilag 83, FT 2018-19, 1. samling) om den lægefaglige enhed.

3. Hvis Folketingets Indfødsretsudvalg beslutter, at lægelig dokumentation udarbejdet af den pågældende læge ikke kan danne grundlag for forelæggelse for udvalget, orienterer Udlændinge- og Integrationsministeriet de berørte ansøgere om udvalgets beslutning og anmoder, i det omfang ansøgerens helbredstilstand ikke allerede må anses for tilstrækkelig belyst ved andre lægeerklæringer i sagen, om ny lægelig dokumentation.

4. Udlændinge- og Integrationsministeriet orienterer også den pågældende læge, om udvalgets beslutning. På baggrund af ministeriets generelle arbejde med implementeringen af databeskyttelsesforordningen (GDPR) er ministeriet blevet opmærksom på, at orienteringspligten efter forordningens artikel 14, hvorefter den dataansvarlige myndighed har pligt til at oplyse den registrerede om behandling af personoplysninger, som ikke er indsamlet hos vedkommende, indebærer,

at ministeriet også skal orientere de berørte læger om, at ministeriet har indhentet oplysninger om dem hos Styrelsen for Patientsikkerhed. Ministeriet har herefter i efteråret 2019 indført fast praksis for at orientere relevante læger om behandlingen af deres personoplysninger i ministeriet, herunder om eventuelle beslutninger truffet i Folketingets Indfødsretsudvalg, som afskærer lægelig dokumentation udarbejdet af den pågældende læge fra at kunne danne grundlag for forelæggelse for udvalget.

5. Udlændinge- og Integrationsministeriet har ikke hjemmel til at lave en offentliggørelsesordning, som vil tillade, at potentielle ansøgere om dansk indfødsret i offentlig tilgængelig form kan orientere sig om, hvorvidt lægelig dokumentation udarbejdet af en specifik læge kan danne grundlag for forelæggelse Folketingets Indfødsretsudvalg.

Jeg mener i øvrigt heller ikke, at hensynet til borgernes indsigt i anmærkninger fra Indfødsretsudvalget til de enkelte læger sammenholdt med det begrænsede antal lægeerklæringer til brug for en ansøgning om indfødsret, som en læge i sit arbejdsliv må formodes at udarbejde, står mål med de konsekvenser, det kan have for den enkelte læge at få sit navn offentliggjort i en sådan ordning.

Mattias Tesfaye

/

Louise Hauberg Wilhelmsen